

Шуменска поща

ЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТЪ

УРЕЖДА КОМИТЕТЪ
Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ
Редакция и администрация
Пл. „Царъ Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА: ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ.
СРЕДА И СЪБОТА
ОБЯВЛЕНИЯ: ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. КВ. СМ.

ИМЕОНЪ МАРИНОВЪ

Силата на слабите

Дали единъ народъ е силенъ днесъ, или пъкъ е слабъ—това мажко можемъ да преценимъ. Има множество причини, които обуславятъ тая сила, или слабостъ. Преди всичко, за да дадемъ правилна преценка, ние не можемъ да не се спремъ на нѣколко важни предпоставки, които, както ще проличи, сж сжществено значение. Днесъ тѣй много се говори за силни и слаби народи, борбитъ между държавитъ сж въ своя изгаръ и близко е до ума, че всѣки слага на везни възможноститъ за близка, или далечна победа. За една многолионна държава, за една мощна империя сж несмѣтни божества и колонии—силата е безспорна. Но де е силата на малките, на ония, които не пиятъ живителни сокове нито отъ смѣтнитъ богатства на тропицитъ, нито отъ галеритъ на инитъ, нито отъ нафтовитъ рѣки, нито отъ дѣната на океанитъ, и моретата? Де е силата на ония, които на географската карта сж едно едва забележимо петно? И въ сжщность винаги голѣмитъ сж действително силни? Нима една голѣма империя и народъ държава не рухна предъ очитъ на цѣлътъ въ продължение само на единъ месецъ? Нима друга държава не рухна още по-бързо, макаръ, че бѣ въоръжена до би? Де е мѣрилото тука? Нима историята, която се пише днесъ е случайностъ, игра?

А ето, като говоримъ за силни и слаби народи, не можемъ да не приведемъ единъ хубавъ примѣръ за насъ, самитъ, за българската държава, за българския народъ. Слабъ ли е той? Юговѣковното робство говори ли за тая слабостъ, или до днесъ сжвъсемъ друго? Попадането ни подъ византийско иго, а сѣтне и подъ турско се дължи на обективни причини: силни сѣседи, династични разпри, неуреденъ вътрешенъ животъ... Ако бѣхме слабъ народъ, щѣхме, ли да издържимъ многовъковното робство? Оказа се, че завоевателитъ сж слаби отъ насъ, защото не успѣха да ни асимилиратъ, оказа че хунското начало е и ще пребже у насъ...

Днесъ, обаче, едно робство се оказва гибелно върху на дитъ. Причината за това е по-голѣмата култура, цензурата, забраната на говоримия езикъ, затваряне училищата, предване книжнината и мн. други. И все-пакъ има примѣри, които доказватъ, че въковетъ и тиранитъ сж нищо предъ решущия духомъ народъ. А ние, българитъ, безспорно, сме на дѣжлава, неподатливъ на чуждо зловердно влияние и нито трѣбва, знаемъ да се обединимъ, да пазимъ своето, да явимъ, сж други думи оная национална жизнеспособностъ, която ни е била крепителка презъ въковетъ.

Има нѣколко причини, които обуславятъ силата на нацията, независимо отъ това, дали сж тѣ малки, или голѣми. Еди всичко, силата на единъ народъ се крие въ неговата способностъ да изживѣва несгодитъ, да понася лишенията, да рпи. Въ това отношение едва ли има другъ народъ, който проявява така спонтанно своята жажда за животъ. Историята говори за какви ли не катастрофи, които сж сплотявали рода и държавата и всичко е бивало превъзможнато, благоверение на жилавата българска непоколебимостъ. Тя е била инитната скала, оная костеливъ орѣхъ—здравъ, желѣзенъ, нито е къртилъ жбитъ на ония, които сж искали да го изатъ. А апетити е имало толкова много, както и винаги има.

Друго ценно расово качество е българската сурова сила, шетворена така сполучливо въ образа на легендарния Крали Марко. Тая сила, която се мѣри сж силата на Бога, която би Пуменската да повдигне и земята, сила необуздана и за това поператорско разрушителна... Тая расова сила дава личности, като тева, Левски, Караджата. А това говори, че нашитъ възможности сж неоспорими и неизброими. Това е свободната сила на планинския потокъ, който си тече мирно и тихо, скача балансъ скала на скала, за да стигне въ равнината. Но сжщиятъ потокъ става страшна разрушителна сила, когато снагата му се дрѣе отъ топението на снѣговетъ и отъ пролѣтнитъ ждове. Тогава потокътъ става рѣка, която гърми и клокочи, зажда сж коренитъ имъ въковнитъ джбове събаря канари кѣмъ равнината, за да я залѣе сж буйнитъ си, мѣтни лавъ. Тая българска сила не веднажъ е показвана по бойнитъ поле, на цѣлия балкански полуостровъ...

Силата се проявява и въ силната ни любовь кѣмъ земята общо и часчо, кѣмъ труда. Нѣма народъ, който така да труди, неуморно „да цѣлува земята“, както казва безпѣртниятъ Достоевски. Вземете на българския селянинъ земята, воловетъ му—вие му взимате всичко—и душата и живота. Дайте на сѣлгарина земя и плугъ и единъ чифтъ равни волове—сж тѣхъ той ще бжде непобедимъ. Българската селянка работи не по-лошо отъ своя мжжъ на нивата езъ войнитъ, а и следъ тѣхъ е дѣсната рѣка на нашия сѣлгаринъ, а това е една рѣдка и идеална хармония, която довършва и осмисля нашата сила. Въ мирниятъ трудъ ние сме

Подъ нашия погледъ

ВѢНИТЕ МАСКИ

Стара традиция е у насъ хората да се маскирватъ. Сжщата традиция я има и въ Европа. Тамъ ставатъ голѣми карнавални тържества.

Съ маската човѣкъ скрива лицето си само веднажъ презъ годината...

Но „царятъ на природата“ всѣкога носи върху душата си една друга невидима маска—маската на лицемѣрието.

Тя покрива неговитъ мисли; иска да заблуди хората съ своето смирение, любезностъ, внимание, добродетелностъ и честностъ...

Маска за предъ хората!

Сжщинската душа е покрита съ дебелъ слой фалшивъ. Защото той се котира на житейската борса.

Фалшиви отношения! фалшиви похвали! фалшиви критики! фалшиво добротворство! фалшивъ на всѣка стѣпка...

Защото сега неиятъ маската на човѣка. Кѣлното тоя я носи по-майсторски, тѣлкова по-голѣми успѣхи има и нарежда по-добре живота си.

Вѣкъ на маски!

Животъ, сждъ който е на голѣма почитъ е лицемѣрието...

ПИВАСЪ

КАКВО СТАВА ПО СВѢТА

Тревогата продължава

Едва сега става известенъ ультиматумътъ, който СССР още преди една седмица е далъ на Финландия за миръ при следнитъ условия: на СССР да се отстъпятъ цѣлия Карелийски провлакъ съ Вибургъ, територията на северъ отъ езерото Ладога, базата на Хангъо, Петсамо и пр.

Срокътъ изтече нощесъ. Изглежда, че Финландия не ще приеме тия условия.

Отношенията между Англия и Италия по възгледитъ въпросъ се изострятъ. Англия е твърда и не иска да прави по-вече отстъпки на Италия. Предвижда се, че е възможно Италия да прати бойни кораби въ Амстердамъ.

В-къ „Ню кроникълъ“ подканя английското правителство да обяви блокада и на сѣветското пристанище Владивостокъ, тѣкато чрезъ него отъ С. Щати се доставяли материали за Германия.

Едва бѣше излязълъ норвежкитъ бреговъ подъ своя защита, т.е. съ бойната си флота да блъ върху скадинавскитъ подостровъ? Тоя въпросъ се решава въ нѣкои английски сѣдци.

„Красная звезда“ заявява, че съюзницитъ не ще успѣятъ да накаратъ Германия да капитулира чрезъ блокада.

19 неутрални държави до сега сж протестирали срещу английската блокада.

Публ.

Културенъ животъ въ с. Веселиново—Треславско

Часа е 6 следъ обѣдъ, сѣлския барабанчикъ нервно подканя всички селяни да се явятъ на площада предъ общината, за да присѣтствуватъ на празника, уненици цѣли огньове да палятъ нѣкакви.

И наистина какво необикновено множество отъ хора, мжже, жени и дѣца събрани въ кръгъ около подготвенитъ за запалване петъ огньове. Ударя звъхецъ и въ въдворената тишина всрѣдъ мрака се чува плавния гласъ на учителя Д. Пановъ: „Брати българи преди 64 години на тѣмния български небосводъ просвѣтна слънцето на свободата, свобода окжана въ кърви, оросена въ сълзи... България получи своята свобода преди толкова години защото имаше синове като Ботевъ, Левски, Караджата и плеада ощи свѣтли имена които дадоха кръвта си, живота си за свободата на народа си който тѣ обичаха, на отечеството си на което тѣ служиха, живѣха и за което оставиха коститъ си по чукаритъ. Тѣ умрѣха, тѣ из-

(следва на стр. 3)

Свободата

Свободата — това е най-главния факторъ, най-необходимата предпоставка за всестранното духовно и материално възможване, за благоденствието и добруването на даденъ народъ. Тя дава просторъ за трѣскава дейностъ и широкъ обзоръ на индивида, на обществото и на цѣлия народъ. По тоя начинъ тя стимулира и ускорява развиването на жизненитъ творчески, народни сили. А закономерното и равномѣрно еволюране на тия сили спомага за създаването на бисери отъ национално значение. Тѣ отъ своя страна подтикватъ осъзнаването на народническитъ идеали, за превръщането имъ въ единъ мощенъ факелъ, който да служи като двигателъ на народния подемъ.

Безъ свободата е невъзможно никакво историческо развитие. Понесъ ли нашъ народъ рискъ да остане назадъ въ всѣко отношение, дори и да загине.

Нашиятъ народъ преживѣвъ презъ робството епохи на страшни духовни кризи, епохи на голѣми катастрофи, но все пакъ той не загина. Жилавъ и чиличенъ е българскиятъ духъ. Малкото семена които бѣха останали по-кълниха и дадоха обиленъ плодъ.

Народътъ ни още помне теглата и мжжитъ. И той чувствуватъ и знае колко ценна е свободата. За нея облъ съ алена кръвъ върхове и чукари. Брани я съ голѣми исилитъ и създаде чутовни епопеи.

Идеята за свобода е жива въ него. Тя е обгорена, съ стихийенъ, вътрешенъ огънь. И тя нѣма да угасне защото „не се гаси това, що негасне“.

Народътъ ни съ своята стоманена въра и съ своя каленъ въ борбитъ чиличенъ духъ, ще я запази отъ всѣкакви посягательства. Той ще я запази още и затова, защото има будната борческа младежъ на своя страна. А въ нейната душа гори пламъка отъ събудители и възрожденци.

Свободата ще живѣе чрезъ устрема на младитъ и чрезъ волята и възраста въ своята сила, която тѣ таятъ дълбоко въ сърдцето си.

Ник. Ивановъ

ХУДОЖЕСТВЕНИ Мебели

всички видове отъ разни Европейски фурнири и материали
търсете и поръчвайте при
Антонъ Чолаковъ
художникъ, резбаръ и тапицеръ

платете си абонамента

непобедими, непреклонни, неизмѣнно владенъ въ работата си. Ако бѣхъ скулпторъ, щѣхъ да създамъ образа на незнайния българинъ: единъ здравъ селянинъ, като че израстналъ отъ самата земя, напъналъ мусци въ борба съ земята... Но тоя образъ не ще е пълненъ, ако до него не стои и българската селянка и то оная селянка, която шие знамена на бунтовницитъ и умѣше да ги развѣва изъ роднитъ балкани; оная селянка, която не се бои отъ труда, а, напротивъ, умѣе да се бори съ земята не по-зле отъ своя другаръ.

Изброенитъ, а и много още други качества на българина, съставляватъ неговата сила. И това е силата на единъ малкъ народъ, малкъ по брой и по територия, но силенъ по духъ, силенъ въ своята жажда за животъ. За тая сила трѣбва да се мисли винаги и тя трѣбва да се цени и почита.

Литературна страница

№

20

Борби за приемане нови членове във писателските съюзи

Преди години у насъ бѣха особено много разгорещени писателски борби. За известно време тѣ бѣха спряли, но напоследѣкъ пакъ се поематъ. До като въ съюза на български писатели се чувствуваха една примиримост и търпимост, сега на сцената отново изпъкна въпросътъ за приемане на нови членове. Последниятъ приеми нов членове предизвикаха ново недоволство. Изтъкватъ се два мотива които трѣбвало да се взематъ подъ съображение: не бива да се приематъ за членове бивши писатели т. е. тия, които — може би талантлив — но вече скѣсали връзки съ литературата и на година едва пишатъ по два-три разказа и толкова стихотворения. На второ мѣсто, недоволство иде отъ обстоятелството, че се приемали много млади писатели за членове.

Наистина, първиятъ мотивъ може сериозно да се вземе подъ внимание. Но вториятъ е несъстоятеленъ. Не е важна младостта на писателя, а неговата дарба и литературна активност. Мѣстото на даровити и работливи писатели е въ Съюза на български писатели или въ Съюза на писателите отъ провинцията.

П. СТ.

Една хубава младежка инициатива

Библиотека „Устремъ“

Младитѣ всѣкога сѣ били носители на ентузиазъмъ и жажда за борба съ лошитѣ страни на живота. Тѣ сѣ проявявали завидна упоритостъ въ инициативи, наситени съ идеализъмъ и желание за обществена полза. Особено на културния фронтъ идватъ съ желание за вънасяне на нѣщо ново и стремежи за активно духовно раздвижване.

Голѣмитѣ и обществено значими дѣла не се градятъ само съ опитъ, а преди всичко съ ентузиазъмъ. Тоя ентузиазъмъ се долавя и отъ една група млади, които навлизатъ съ първи стѣпки въ литературата. Тѣ сѣ основали въ Варна библиотека „Устремъ“. Отъ тая библиотека сѣ излъзали до сега специаленъ възпоменателенъ листъ по случай две години отъ смъртта на Антоанъ Страшимировъ и книга стихове „Трета класа“ отъ Божидаръ Божиловъ. Сѣщата библиотека е сложила подъ печатъ литературния сборникъ „Вълноломъ“, въ който сѣщо така ще участвуватъ млади и надеждни поети и писатели.

Културни новини

Елинъ Пелинъ — председател на писателския съюзъ

За председател на Съюза на български писатели е избранъ единодушно видниятъ нашъ писателъ Елинъ Пелинъ. Той е известенъ като единъ добъръ приятелъ на младитѣ и на провинцията.

Болни въпроси

(статия първа)

Банално е станало, вече да се повтаря и потрѣтва не само у насъ, но и въ други страни една неистина, че киното щѣло да измѣсти театъра. За жалостъ, това толкова неоснователно твърдение човѣкъ може да чуе и отъ устата на нѣкои театрални. А това показва, че ние още не сме разбрали театъра като искусство. Нѣма защо да се обяснява каква жизнена нужда и обществено-историческа необходимостъ е театъра и паралелно съ това какъ се появи киното хилядилѣтия следъ театъра. Трѣбва само да се уясни и конкретизира сѣщността на тия два клона отъ културно-историческото ни развитие.

Театърътъ е изкуството на всички изкуства, а неговото сърдце е драмата. Да говоримъ, че театърътъ ще загине, а съ него ще престане да тупти и неговото сърдце — драмата е една голѣма грѣшка (да не кажа глупостъ). До като има изкуства, ще има и театъръ, а до като има театъръ ще има и драма.

Драмата се развива на дълбочина (задълбочава се), а киното на ширина. Театърътъ преди всичко е едно драматично-колективно изкуство, изкуство на процесуалността (на това, което се развива въ момента), а киното е епично изкуство. Въ киното трупае образи и впечатления, а въ драмата творимъ, боримъ се и коваемъ идеи. Тя раздрусва лостовѣта на душата ни, трогва, а филмътъ само

Драмата не е нищо друго освенъ борба на чувствата съ предразсѣждитѣ — борба за просторъ и независимостъ. До като драмата не търпи клишетото и щампата, напрежението и показаността, то душата на повечето филми е именно демонстративността. Има много филми, които се числятъ къмъ индустриалното производство на нѣкой Х. У. филмовъ магнатъ съ огромни капитални, а не къмъ

културнитѣ придобивки въ най-добрия смисълъ.

И киното, и театъра си иматъ свои периметъръ на действие, така да се каже. Но тѣ могатъ да си влияятъ, да си подказватъ срѣдства, да си заемствуватъ работници, но трѣбва да си запазятъ специфичнитѣ особености.

Безспорно е, че има криза въ театъра, но това е единъ преходенъ, преливенъ периодъ отъ едно обществено-историческо съдържание къмъ друго.

Специално, що се отнася за нашия театъръ и нашата драма, нѣма защо за тѣхенъ хатѣръ да ги хвалимъ, а за тѣхно добро бъдеще трѣбва да кажемъ, че тѣ изживяватъ едно между-време. Тридесетъ и нѣколко години става вече отъ какъ имаме горе-доле съ опредѣлена битова натуралистична физиономия единъ националенъ театъръ, но национална драма и национална опера, за жалостъ, още нѣмаме. Нашиятъ театъръ се изгради, преди всичко, съ чуждъ репертоаръ. Нека не се забравя, че и съ чуждъ репертоаръ може да просъществува единъ театъръ, та билъ той и националенъ.

Театърътъ по начало е колективно изкуство. Въ него влатъ творческитѣ си усилия, и драматурга, и режисьора, и актьоритѣ, и художникитѣ и техническитѣ лица... Като такава изкуство, той трѣбва сѣщо така да е въ духовна услуга на колектива.

Нека въ заключение си спомнимъ за думитѣ на гениалния Станиславски, който казваше, че трагедията на съвременния театъръ се състои въ това, че още не се е появила драмата, която майсторски да отрази настѣпилитѣ голѣми промѣни въ живота на нашата епоха. Режисьорътъ Леонъ Шилеръ, като гостъ на нашия театъръ, каза че театърътъ на новото време, на бъдещето, това ще бѣде театърътъ на широкитѣ маси.

Н. Д. Поповъ

ЗА НАШИТѢ ПИСАТЕЛИ

ПОДБУДИ, МИСИЯ, УСЛОВИЯ

Кжде е мѣстото на писателя въ живота; кои сѣ вътрешнитѣ сили, които вдъхновяватъ творца и при какви условия работи той — тѣзи въпроси вълнуватъ писателскитѣ срѣди и сѣ винаги предметъ на разискване и критика.

Дарованието на писателя му дава възможностъ и сили да твори, да пресѣздава художествено вѣренъ кжсъ отъ действителността. Дали, обаче, е материално добре обезпеченъ, това за него има значение, защото само добритѣ материални условия ще го предразположатъ къмъ пълно творчество и къмъ свободно себепреддаване и приобщаване къмъ сѣдбата на човѣка.

Да пристѣпимъ къмъ тая си задача, за истинския писателъ не е изнурителна безпѣтица, а естественъ пжтъ за творчество. Писателътъ носи дълбоко въ душата си трагическитѣ противоречия на своето време. Тѣхъ той изразява съ съответнитѣ художествени форми и сочи тежненията и възгледитѣ на човѣка. Но за да пресѣздава художествено живота, той трѣбва да има дарба, да работи и да

бѣде даровитъ художникъ — творецъ. Не може, да свещенодействува въ „Парнасови замани“, а трѣбва да навлѣзе срѣдъ живота и отдаде своята воля и борчески патосъ за преодоляване житейскитѣ трудности, и създаване по сносни условия. А тѣ ще откриятъ и ще позволятъ нови свѣтли хоризонти за творческа работа.

Какъ и по какъвъ начинъ ще стане това?

Писателътъ твори по вътрешни нужди, по силата на своя талантъ, а не сѣда да пише само въ моментъ на вдъхновение. Той идва да изпълни своята задача най-добросъвѣстно и да вложи своя дълъ въ съкровищата на общочовѣшката култура. Но при какви условия работи днесъ той и какви трѣбва да бѣдатъ тѣ? По този въпросъ, общо е убеждението, че тѣ сѣ неблагоприятни и че е необходима добра срѣда и благоприятна материална обстановка, която ще му позволи да вложи всички свои сили и възможности, за да се вслуша въ любовъ въ нерадостнитѣ стонове на страдащия човѣкъ.

Никола Йордановъ.

З Е М Я

Земя, земя — азъ зная, че щастлива не си била ти дълби въкове.
Но тая пролѣтъ лудъ възторгъ залива тебъ и твойтъ вѣрни синове.

Възторжна пролѣтъ! Свлича ледоветъ, вселената за новъ животъ пробужда.
И слънцето! — то сякашъ, че не свѣти гори, изгаря съ огънь скръбъ и нужди.

Съсъ южня и топѣлъ вѣтѣръ идатъ прелитатъ прелешнитѣ птици.
И буйни и стихийни сѣ водитъ на Янтра, Тунджа и Марица. . .

А по гори — баири и чукари разтирили овчаритѣ стадата. . .
Разцѣвналитѣ жѣлти минзухари пленяватъ и опиватъ днесъ сърдцата.

А долу — по безкрайнитѣ полета зеленитъ пшеници се вѣтрѣятъ.
Отлитнала е черната несрета — девойкитѣ възторжни пѣсни пѣятъ. . .

Земя, земя — безбръжна, необятна,
Ний твои сме — за тебе ще умрѣмъ!
Защото ни дарявашъ съ жито златно и ни окриляшъ съ вѣра и подеъмъ!

Паунъ Г.

Хилде Кралъ

въ виенския филмъ на Уфа

„Пощальонъ“

Книги и хора

ЖИТНИ КЛАСОВО,

стихове отъ Маринъ Драгановъ

Не е опасно, че мнозина пишатъ у насъ. Напротивъ, това е доказателство за литературнитѣ интереси и творческитѣ възможности на младитѣ. Но има две главни условия, които оправдаватъ всѣки опитъ и стремежъ за поетични прояви. Тѣ сѣ: всѣки авторъ на поезия да твори съ образи, поетично, художествено и да познава техниката на стихотворството.

За съжаление г. Маринъ Драгановъ не е спазилъ тия два принципа. Той пише стихове безъ ритмъ. Въ стихотворно наредената му речъ нѣма поезия — нѣма чувства, които да се изтрѣгватъ отъ душата, нѣма образи, нѣма дума — липсва поетично мислене и виждане.

Той пише проза въ стихотворни редове. Пише за всичко, което му е хрумнало и което му прави впечатление, но безъ да мине презъ сърдцето и да изрази неговитѣ радости, възторжени или скръбни трепети.

Езикътъ му е неправиленъ и изкѣлченъ. Даже нѣкжде сѣ своитѣ възклициания и хрумвания предизвиква веселостъ въ читателя.

Инѣкъ подбудитѣ, които сѣ караха автора да пише, често

пжти сѣ най-благородно искалъ да изрази своето вилно отношение къмъ факти и шествени прояви. безъ е успѣлъ да ги даде тична форма и съ поети

Пѣсенъта на пристанището отъ Станиславъ Вил

Тоя авторъ има силъ ложби да стане добъръ. Притежава достатъченъ ченъ усѣтъ и поетично Самия наделовъ на му стихосбирка показва се носятъ неговитѣ видения. Сѣдбата на и на всички ония, които дятъ, му е близка. Е и тихъ протестъ отъ стната орисия на тая нава въ всички куплгата.

Основниятъ мотивъ ската сѣдба на всички отъ земното кѣло, трудятъ.

Желанието е, обаче, автори да излизатъ и позавършени сво безъ да бързатъ да книги само отъ нѣко творения.

уренъ животъ въ

вселенино — Преславско

одължение отъ стр. 1)

съ кръвта си свобода-
България, за да живятъ
въ сърцата на будния
ски народъ, който е въ
балканско селце е
тази вечеръ тукъ за
отдаде заслужена по-
не празнуваме каза той
празникъ — освобож-
на България и деня на
жки „Червенъ кръстъ“.
алко но сбита мисли сж-
ясни хуманитарнитъ идеи
юто „Червенъ кръстъ“ и
натото до сега отъ сж-
Следъ това даде знакъ
вия ученикъ който под-
гъния на Аспаруха на тоя
български ханъ, за ста-
който ученика каза мно-
нави думи, втория ученикъ
и огъня на Симеона и
ири стихотворение за
а на България презъ ца-
то на Симеона, трети за-
гъния на Левски и проех-
томнината огненитъ ду-
апостола на българската
а, четвърти запали огъня
В. Царъ Борисъ III и
въ тъмнината се понесоха
нитъ слова за Величието
дрия Български Царъ.
това четирмата ученици
по 1 главия и всички за-
апалиха петия огънъ по-
въ срѣдата — символъ
динена и могъща Бъл-

но горящитъ огънове ос-
ха лицата на присж-
цитъ които съ видимъ
съ наблюдаваха всѣко
ане на отдѣлнитъ огньо-
апрашаха съ бурни рж-
кания всѣко издиклами-
тихотворение. Ученицитъ
иатори бѣха отлични под-
и много добре подбра-
целта. Следъ изгаряне
оветъ на площада се из-
ръюни народни хора отъ
и моими подъ игритъ
на хармоника.

другия оенъ 3 мартъ —
и мѣстната кред. коопе-
има своето годишно съб-
на което присжтствуваха
всички членове и много
ове. Ореди да почне ра-
на събранието и тукъ
на Пановъ говорн за ос-
дението на България и
не всѣкога когато българ-
народъ е единенъ и обе-
е достигалъ своето мо-
тво като великъ народъ

Драгъ е било презъ времето на
уа, Крума, Симеона и
и своето когато раздори сж ра-
къмъ снагата му, той е па-
въ упадъкъ подъ робства
е било въ края на пър-
българско царство, въ края
второ българско царство.
емъ тревожни времена се
сна той, и по-вече отъ
та е нужно да бждемъ
ни. обединенъ вънъ и тукъ
кооперацията, като чрезъ
овъ на работимъ за селото — на-
пока а отъ тамъ и за обеди-
овитъ и велика България.

ата на сръта ржководителката
ия, които на Млад., „Черв. кръстъ“
зка. Сега ученицитъ червено-
ъ отъ стци входяща забава по-
на тия на доце. Мило бѣше да
а човѣ, малкитъ червено-
тци ка, декларираатъ и
кятъ въ песката. Въ свѣт-
погледи на малкитъ чер-
о обаче, кръстци се криятъ толкова
агъ сщи надежди — младежта
и своето на България.

нѣколко мала и честь на народния
аль — труженикъ.

П. К. Ч.

Сѣитбата на овеса

Наближава най-после края на
нашитъ безконични съмнения за
свършека на зимата. Скоро топи-
ли слънчеви лъти, като плитки
отъ момински коси ще се за-
скускатъ по планинскитъ ска-
тове и баири, гдето най-прециз-
ното ще запреследватъ сетнитъ
останки на студа. Загълхналитъ
пня, пакъ ще се огласятъ отъ
хорски трудъ. Ранобудни сели-
ци ще заровятъ като кър-
къртици разранената грѣдь на
майка земя.

Предстои овеса да се сѣе. За
добра реколта, ние прегоржча-
ме на земеделцитъ да лѣкуватъ
семето му преди да го хвър-
лятъ въ земята. Необходимо е,
то да бжде напълно пречищено
отъ паразитъ на главията, кои-
то нанасятъ ежегодно загуба
отъ 15 до 20 на сто на посѣва.

Има много начина за обезза-
резяване на овесеното семе, но
най-приложимъ и сигуренъ си е
оставалъ винаги, тоя съ форма-
линъ. Най-подходяща е полусу-
хата метода при която единъ
литъръ търговски формалинъ се
разрежда въ 100 литри чиста
водъ и отъ тоя разтворъ се
употрѣбватъ по 4 литра за
лѣкуването на всѣки 100 кгр.
семе. Третирането се извършва
съ помощта на лотрата която
служи за сухо напращване на
пшеницата срещу главията. Тя
се пълни до половина съ ове-
сено семе, къмъ което се ири-

бавя и съответното количество
разреденъ формалиновъ раз-
творъ и лотрата се върти бав-
но въ продължение на 10 ми-
нути. Презъ това време овесе-
ното зърно се е равномерно
наквасило съ формалиновия раз-
творъ който го е напълно очи-
стилъ отъ всѣка зараза на глав-
ията. Следъ изхвърлянето му
отъ лотрата, то трѣбва ведна-
га да се сѣе, а ако ще пре-
стои за другия денъ, необхо-
димо е да се просуши. Иначе,
ще се убие кълняемостта му.

Формалинъ се намира, въ мо-
мента, въ всѣко едно агроном-
ство на областта, отъ гдето
стопанитъ; срещу нищожна це-
на, могатъ да си набавятъ кол-
кото имъ трѣбва. Нужно е
обале, да се припомни, че зако-
на за задължителното пречи-
стване на семената предназна-
чени за посѣвъ, не се отнася
само до пшеницата, както мис-
лятъ мѣкои, а той простира
своето крило и върху ечемика
и овеса. Така, че хубавото е
да помни всѣки стопанинъ, ко-
гато сѣе презъ тая пролѣтъ не-
третирано овесено семе, че той,
олвенъ моралната отговорностъ,
която би трѣбвало да тежи на
душата му, носи отгворностъ
и предъ закона, който е твърде
строгъ и въ това отношение.

агр. П. плевъ.

Нѣколко думи за Шуменската питиепродавска
содолимонадова кооперация „Св. Трифонъ“

Презъ лѣтото 1937 год. 12
питиепродавци, членове на Шу-
менското Питиепродавско Сдру-
жение, създали добре интереси-
тъ си, следъ като употрѣбили
всички срѣдства и усилия да
умилостивятъ Содолимонадовия
картелъ въ града да имъ про-
дава доброкачествени и на по-
низка цѣна безалкохолни питие-
та—сода и лимонада, които
усилия не дали абсолютно ни-
какви резултати, съ голѣми
ентусиазмъ решили да съз-
дадатъ своя питиепродавска
содолимонадова нотрѣбителна
кооперация по типа на Русенска-
та такава, която да имъ доста-
ва доброкачествени и на по-
износни цени безалкохолни пи-
тията.

Нѣмало сила която да може
да спре тържествения ходъ на
това решение и, отъ 1 ноемврий
с. г. слѣдъ като били извърше-
ни всички формалности по фор-
мирането на кооперацията, вси-
чки парични срѣдства набрани
и всички инвентаръ доставенъ,
започва творческата работа.

Въ двегодишния си животъ,
кооперацията успѣва да коопе-
рира 90 питиепродавци отъ
града и близкитъ му села и да
постигне задоволителни резулта-
ти. Наистина, когато четемъ
баланситъ за 1938 и 1939 год.
не можемъ да не констатираме,
че постигнатитъ резултати сж
много добри и да признаемъ, че
ржководнитъ тѣла презъ тоя
две годишенъ периодъ на по-
степенно формиране, макаръ и
неопитни въ работата, сж про-
явили една похвална кооператив-
на дѣйностъ. Сега, абсолютно е
необходимо, когато настѣпва
периода на усилената работа,
да се привлечатъ въ коопе-
рацията всички останали още
вънъ отъ нея питиепродавци въ
града и селата, като се анга-
жиратъ и селскитъ потрѣбител-
ни кооперации въ пласмента
на кооперативната стока и
усили пропагандата за съб-
на по-вече дѣловъ капиталъ.

Тия дни ще се състои трето-
то общо редовно годишно съ-
брание на кооперацията. Ще
бжде четене и акта за на-
правената анкетна ревизия на
кооперацията отъ Г. Инспектора

по кооперациитъ при Б. З. и
К. Банка въ Шуменъ, за време-
то отъ 1 ноемврий 1937 год.
до 1 ноемврий 1939 година, въ
който актъ сж изброени всички
неволно направени грѣшки отъ
управата и служителитъ и се
даватъ отлични напѣтствия за
бждеща кооперативна дейностъ.

Но, най-важния въпросъ кой-
то интересува членоветъ коопе-
ратори, споредъ нашата пре-
ценка е, изборътъ на нови
членове въ управителнитъ тѣла
и въпроса за даване стока на
кредитъ т. е. вересиитъ, които
възлизатъ на една доста голѣма
сума и пораждатъ недоразуме-
ния между кооператоритъ. Въ
бждеще трѣбва да се ликвидира
съ тия вересии и да не се да-
ватъ стоки на кредитъ, за да
може да се набиратъ по-голѣми
средства въ касата на коопе-
рацията, съ които редовно да
се погасява дългътъ къмъ Шу-
менската Популярна Банка, за
който дългъ се плащатъ еже-
годно много лихви. Не по малко
е важенъ и въпроса за пред-
седателството на кооперацията.
Ний, па и мнозина кооператори
мислятъ, че председателството
не е почтенна длъжностъ а е
една доста главоболна и тежка
кооперативна служба.

Ето защо, това което ний
желаемъ е, когато общото съ-
брание изслуша и обсъди вси-
чки въпроси за бждещата дей-
ностъ на управителнитъ тѣла,
нека намѣри и избере изъ своя-
та срѣда членове за тия тѣла
най-достойнитъ и съ по-висо-
кооперативно съзнание иъзи
питание, за да могатъ пред-
ржководни тѣла да се
ставяватъ една кѣто да се
противителна сж, противници
бори срещу външното движение и
на коопеда отстраняватъ всѣ-
полезнъ съперническо между
кооператоритъ.

Ний се присжъняваме отъ
все сърдце къмъ добритъ по-
желания на всички кооператори
желания на то 1940 година,
и пожелаемъ едно чувствително
да донесе на пласмента и по-
пораствѣтъ на кооперацията
голѣми „Св. Трифонъ“.

НОВО!

ЗА ШУМЕНЪ

НОВО!

Съобщаваме на почитаемото Шуменско градоначалство,
че при ПАСПОРТНО ПОСРЕДНИЧЕС

Бюро „БЪЛГАРИЯ“ тел. 187 на ИВАНЪ ДЖОВЪ
находящо се въ вътрешнитъ дюкяни
Шум. Поп. Банка се установи и откр

международно пътническо информационно
бюро „БАЛКАНЪ“

Бюрото разполага съ ежедневна междуградска
куриерска служба за следнитъ градове

ШУМЕНЪ—СОФИЯ

ШУМЕНЪ—ВАРНА

ШУМЕНЪ—РУСИ

и приема търговски поръчки, покупки, уреждане
всѣкакви документи предъ всички учреждения и

министерства въ столицата и всѣкакъв видъ
БЪРЗИ УСЛУГИ и СПРАВКИ

Бюрата уреждатъ предложения, търсене и
отдаване подъ наемъ на КВАРТИРИ

УРЕЖДАТЪ РАБОТНИЧЕСКИ ОСИГУРИТЕЛНИ
КНИЖКИ и ОСИГУРИТЕЛНИ МАРКИ

Отнесете се за всичко до бюро „БАЛКАНЪ“

ДАЛИЛА

ЗАЩО всички дами
и госпожиципредпочитатъ
бръсиро-фризьорския

салонъ „ДАЛИЛА“ защото

е гордостта за Шуменска

область и държи рекордъ съ

електрическо кѣдрене, съ усъ-

вършенствувани апарати, съ спе-

циални европейски масла, — га-

рантирана трайностъ, безъ па-

ряне и изгаряне на главитъ и

коситъ, завити краища на букли

до израсване на косата. Защото

работи фризури по нови журна-

ли съ електромаша и водна он-

долация.

Въ козметическия отдѣлъ се

поставятъ специални биологични

маски, които 50% подмладѣватъ.

Боядисване съ безвредни бои

на коситъ и мустаци съ 48

естествени цвѣтове въ различ-

ни марки.

Въ мъжкия отдѣлъ, те-

чаща вода, електрични кърпи ле-

ко бръснене на зжболѣкарски

столове.

съ почитъ и уважение къмъ всички:

ПЕНЕО АРНАУДОВЪ

срѣду 7 п. полкъ — ШУМЕНЪ.

Шуменъ

53

Пречупена цигулка

Кой не си спомня детето, самотно за-
лъзано въ ливадитъ край рѣката, или въ нивитъ?
Кѣтъ въ васъ е забравилъ оная паметна за всички
за която, — жалко! — азъ имамъ малка пред-
става, тъй като ме нѣмаше тогава тука, оная дощъ
когато той е свирѣлъ скритъ между кръстчетъ на
гробницата? И само това ли? Ето, азъ сега си
спомнямъ ясно една екскурзия въ града, когато той
избѣгва отъ насъ и си спечели името „Бѣглець“
И всѣко туй защо? Коя е онази надвѣстна сила,
която го е карала да се унесе по цигулкитъ, по-
ставени въ витрината на музикалния магазинъ въ
града? Коя е оная мощъ, която го тегли къмъ
цигулкатъ на Григора, къмъ мисълта да има той
такава цигулка, и той да си обстои въ нея, и той
да свири? — Талантъътъ, да, и съселятъ, да, мислятъ
му самороденъ талантъ, който не се създава по
чисто технически път, който още се тѣе една
следъ друга нарисовани черни точки, аречени ноти, а
който е тукъ, въже дълбоко въ душата, който е
чувство, инстинктъ, нещо неосъзнато...

И сега, когато тука предъ васъ Сотиръ е съ
своето цигулка, който е тѣе ние съ госпожица
думѣхе да купимъ преди две години,
данъ случайно открихъ неговия талантъ, вие
мислите ли, драги съселяни, че утре мизерията която

Шуменска поща

Вестник за култура, стопанство и общественост

Захарният въпрос въ камарата

Мина на второ четене закона, който се освобождава захарта от 70 ст. на кгр. акциз, без нѣкаква полза за консуматора или производителю, защото ценитѣ на захарта и цвѣклото оставатъ все сѣщитѣ. При това положение само захарнитѣ фабрики печелятъ 21 милиони лева годишно отъ намалението на акциза.

Споредъ изявляенията на г. м-ра на финанситѣ въ камарата, държавата прави тая жертва въ интереса на селското стопанство. Давало се е възможностъ на захарнитѣ ф-ки да увеличатъ цената на цвеклото и да засеятъ говече декари съ цвекло, за да произведатъ захаръ за страната. Въ тия изявляения, обаче, не проличава нито конкретно задължение на фабриктѣ да увеличатъ цената на цвеклото, нито конкретни мѣрки за усиуряване страната съ необходимото количество захаръ.

А историята за 70 ст. говори ясно, че тѣ трѣбва да се върнатъ на цвеклопроизводителю, защото отъ него сѣ взети презъ 1935 г. съ намалението цената на цвеклото отъ 600 на 420 лв. тона. Още тогава проф. Ив. Ивановъ, който сега води борбата противъ 70 ст. и е мандатаръ на захарната индустрия, заяви предъ XI годинното събрание на „Б. Захаръ“, че рѣшението отъ 180 лв. на тонъ цвекло допуска намалението цената на захарта съ 1-26 лв. на кгр. захаръ (в. „Б. Захаръ“ бр. 1 отъ 1935 г.) Точно това направи и държавата: обложи захарта съ 70 ст. презъ 1936 г. и върна на цвеклопроизводителю 80 лв. на тонъ цвекло презъ 1939 г. отъ оскетитѣ му 180 лв. въ 1935 г.

И днесъ, когато ставатъ въпросъ за 70 ст., трѣбва да се върнатъ и тѣ на произв. теля съ съответното увеличение цената на цвеклото—100 лева на тонъ—за да стане 600 лева

тонътъ, колкото бѣше преди 1935 г. и колкото трѣбва да бѣде при днешнитѣ условия и повишени цени на всички земеделски култури, или да се отстъпятъ въ полза на консуматора, който понася тежестта на акциза и печалбата на захарофабрикантитѣ. Ако обаче, не е възможно нито едното, нито другото, тогава по-добре е държавата да задържи за себе си 21 мил. лева, вмѣсто да ги подарява безъ нужда и безъ полза на захарнитѣ ф-ки, които презъ последнитѣ години се отличиха само съ саботажа въ производството.

Да, купуването на захаръ отъ чужбина за нуждитѣ на земл. България съ своята преситена акционерно-кооперативна захарна индустрия и съ отличнитѣ условия за цвеклопроизводството, не може да се обясни съ нищо друго, освенъ съ саботажа, който за съжаление по заблуждение или недоразумение се счита за почтенна „вътрешна работа“ на захарнитѣ ф-ки

въ която никой нѣмалъ право да се бърка.

А и данитѣ за производство на захарта у насъ потвърждаватъ казаното. Ако се проследятъ договоритѣ между държавата и зах. ф-ки отъ 1939 г. до днесъ ще се види, че отъ уговоренитѣ около 130 милиона кгр. захаръ, произведени сѣ само 98 мил. кгр. захаръ презъ последнитѣ 5 години. И въ тия 5 год. само презъ 1937 год. е произведено уговореното количество захаръ, а всички останали години сѣ приключени съ съ недостигъ на захаръ, за да се избѣгне „свѣрхпроизводството“ по желанието, волята и интереситѣ на захарнитѣ фабрики.

Декари съ цвекло сѣ за сѣвали всѣка година, колкото сѣ предвидени въ договоритѣ, защото могатъ да се проверяватъ и измѣрватъ съ метъръ. Но не се произвежда уговореното количество захаръ, защото не се мѣри и проверява начинътъ въ производството на цвеклото и захарта.

Ако и за напредъ не се възприеме и приложи идеята за контролираното производство на цвеклото и не се обърне сериозно внимание, не върху количеството на декаритѣ, а върху добивътъ отъ декаръ, който е ключътъ за правилното разрешение на цвеклозахарната проблема, ние ще имаме сѣщитѣ печални резултати въ захарното производство каквито сме имали до сега. Еднаквитѣ причини винаги носятъ еднакви послѣствия.

А. МИТРЕВЪ

ХРОНИКА

Подлежатъ на облагане съ държавна такса „Водно право“ всички стопани на земи, напоявани отъ обществено водно презъ 1940 год. Ето защо:

Собственицитѣ на земи (не наематели), които искатъ да получатъ разрешение за напояване презъ настоящия напоятелен сезонъ, трѣбва да подадатъ заявления чрезъ общината до областното инженерство по водитѣ въ гр. Шуменъ, най-късно до 15 априлъ т. г.

Образецъ отъ заявлението се намира въ общината стая № 5 втория етажъ отъ кждето може да се вземе.

Сжщитѣ образци се обгербватъ съ 5 лв.

Съгласно III постановление Министерски съветъ, взето

въ заседанието му на 20. VI 1939 г. всички запасни чиновове, освенъ онѣзи, които сѣ на държавна държавно-автономна или общинска служба, или надничари при сжщитѣ учреждения, които презъ 1939 год. сѣ били свикани на двадесетъ дневно обучение, се освобождаватъ отъ временна трудова повинностъ презъ 1940 год.

Освобождаването става въз основа на удостоверения, издавани отъ съответнитѣ войсковы части и учреждения.

На 5 т. м. по обѣдъ въ мѣстността „Дядова Върбановата пещера“ въ землището на с. Кюлевча В. Малевъ отъ сжщото село 48 год. минавайки подъ скалата по собствена негова работа, върху него пада едно голѣмо дърво, което го ударило въ главата и пада въ безсъзнание.

Предполага се че това дърво било хвърлено умишлено отъ селянина му Стоянъ Атанасовъ Ашламовъ.

Живота на Малевъ се намира въ опасностъ.

Води се слѣдствие.

Шуменското градско общинско Управление обявява, че допълнителнитѣ избирателни списъци на ония шуменски граждани и гражданки, които сѣ придобили избирателни права, следъ приключването на избирателнитѣ списъци — селен. като пропуснати, претр. сж чавършили възраст и града въ това и разлепени изъ Избирателни мѣста.

Избирателни мѣста, които сѣ избирателно избирателно правотъ, че иматъ ратъ въ писъка на наминайки непълнолетност, отъ които се до тѣхъ лично или до други лица могатъ да ги прегледатъ въ общината — стая № 13, най-късно до 10 май и заявятъ писмено за сжщитѣ пропуснати, споредъ тѣхъ, непълнолетностъ.

Настоятелствата

и читалище „Добруджа“ Д-во гр. Шуменъ, поканватъ чл. въ

Потребителна Кооперация „Прогресъ“ с. Кюлевча

Годишенъ балансъ

На 31 декември 1939 година

№ по редъ	НАИМЕНОВАНИЕ НА СМѢТКИТѢ	ОБОРОТЪ		ОСНОВНИ ДАННИ
		Да Дава	Да Зема	
1	Каса	176025 85	176125 60	
2	Заеми	96932	96932	
3	Общи разноси	25874	25874	
4	Общи дост. (стоки)	157783 15	116492 85	412
5	Общи продажби	4841 10	4841 10	
6	Кредитори	67971	102102	
7	Движ. и недв. имоти	23291	12660	106
8	Дебитори	222510	120930	1013
9	Загуби и печалби	61648 65	57475 20	41
10	Дѣловъ капиталъ	59060	117720	
11	Резервенъ фондъ	55090	114006	
12	Фондъ постройка		5868	
	Всичко	951026 75	951026 75	150

Касиеръ-Дѣловодителъ: Д.

Председателъ: Н.

В е д о м о с т ъ

За печалбитѣ и загубитѣ на 31 декември 1939

ЗАГУБИ ПЕЧАЛБИ

Наименование на разходитѣ	СУМИ	Наименование на приходитѣ
1. БЮДЖЕТНИ РАЗХОДИ		Наемъ отъ нед.
Заплата на персонала	15400	Обща доставка
Канцеларски осв. отоп.	792	Общи продажби
Наеми за магазина	1370	Отъ изпр. на гр.
Гербъ и превози	1101	Отъ дарения
Непредвидени	386	Остат. незак. с/ка
Вестници и списания	262	Дефицитъ (загуби)
Загуби отъ стоки	1671	
Данъци	1773	
Отъ изпр. на грешк.	38845	
Загуби отъ об. прод.	48	
Всичко	61648	Всичко

Касиеръ-Дѣловодителъ: Д.

Председателъ: Н.

Наст-ство на храмъ „Св. Възнесение“

Обявление № 25

На 18 Мартъ т. г. въ канцеларията на настоятелство при храма „Св. Възнесение“ Шуменъ отъ 15 часа ще започне съзвъ доброволно съгласие за направа ламперия въ ремонтирания храмъ на сжщото настоятелство.

За участие въ състезанието се изисква настоятелство за майсторъ по дърводѣлство и въ върху предложената отъ кункурента община.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на настоятелството.

гр. Шуменъ, 8 Мартъ 1940 год.

Отъ Настоятелството

Библиотека „Шуменска поща“

54

тегне надъ тѣхното бедно семейство, да грабне това способно дете и да го унищожи безвъзвратно, завинаги?! Азъ не зная, но кой-кого-вора всичко това, сърдцето ми се кжса отъ мъка и печаль, защото по-вече не мога да му помогна, защото той свири отъ мене по-добре, той има нужда отъ специална подготовка, тамъ, въ града! А знаете ли каква велика личностъ би станалъ той? Вие знаете ли, че той ще бѣде единъ достоенъ синъ на нашата родина, който, ако му се създадатъ всички необходими за работа и проявление условия, ще може да я прослави дори предъ очитѣ на цѣлия културенъ святъ! О върбайте, драги съселяни! Азъ съмъ заслужилъ толкова отъ своя ученикъ, за да го давамъ така самоуверено, — това е истина, за да го давамъ на която сѣ необходими срѣдства, въ върбайте, ще могатъ да бѣдатъ излъчени отъ васъ. И така, азъ апелирамъ предъ всички ви, а о, да, предъ васъ господи, кмете, щото да вземемъ та благоразумна обща инициатива и да подпомогнемъ безпечно та талантлива Сотиръ.

Дано се обжде това!

Дълго още въ мълчание. Велиновъ се оттегли, двестъ деца по-малки, цигулкитѣ къмъ брадичкитѣ си и полска леко плавно.

Тамъ добъ, а пръ

тѣ си на редовно годишно събрание, което ще се състои на 24 мартъ т. г. — неделя въ 9 1/2 часа, пр. обѣдъ, въ помѣщението на читалище „Напредъкъ“, при следния дневенъ редъ:

1. Отчетъ на настоятелствата за изтеклата 1939 г.

2. Присмание бюджетитѣ за 1940 година.

Ако по липса на достатъчно число членове, събранието не се състои въ 9 1/2 часа, сжщото се отлага за 10 1/2 часа, сжщия денъ.

Премѣстенъ е Провадийския Окол. управителъ г. В. Василевъ за такъвъ на нашата община. Василевъ е нашъ съгражданинъ и недавна бѣ на сжщия мѣстъ. Гражданството има добри помени за него и го посреща съ едно упование.

Еднократно обявяване за обезпечаване сигурността на

страната. М-рътъ тѣ г. Д. Божилковъ законопроектъ за облагане на всички юридически лица, жатъ на облагане равна на еднодневенъ доходъ. Въ записъ прихода ще се съчети пжти отъ 2 дневни доходи. С. ми ще отидатъ за народната отбрана

Назначенъ е на печата извесченъ журналистъ на Соф. журналистъ Мечкарровъ. Идеи високія и отговорни

Въ онда ише на НС. м-рътъ итѣ е подѣрталъ ва мисль, че чл. за народа, а не чиновничѣ.